

007 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Het opschrift boven onze artikelen luidt nog steeds "Het Sliedrechts dialect", maar de lezers zullen al lang begrepen hebben, dat niet alleen het dialect aan de orde komt; onze vereniging interesseert zich immers voor alles wat tot de historie van ons dorp behoort. Het verleden schuift steeds verder weg, totdat er niemand meer zal zijn die ons nog veel over dit verleden kan vertellen. En onze vereniging vindt het leuk nog zo veel mogelijk vast te leggen; en dat doen we dan bij voorkeur in het dialect. Ditmaal iets over vroegere kinderspelen. Aan het woord zijn de hoogbejaarde Trien en Kursjonno.

T.: O maaid, as ik daer an denk, an die kinderspellechies van vroeger, dan beleef ik ze of ik weer as maaisie an 't speule bin in de stoep naest 't Groenevelde school. 'n Hôop spellechies die we vroeger deeje zijn d'r nog wel, maor 't is toch aalemael weer aandere. D'r zat vroeger meer fleur aan, om 't zô nou maor te zegge. Ja, meer fleur, da's 't goeie woord. Neem nou maor 't hinkhokke, een echt maaisies-spel. D'r wiere dan mit krijt of een rôôd stuk dakpan flinke vierkante hokke op de grond getekend en dan mossie op êên bêên, mit de klomp an je voet, een plat stêëntjie van 't êene honk in 't aandere "hinke".

K.: Ja, en wat denk-ie van het touwchiespringe, dat deeje ok allêên maaisies. En wat 'n leuke versies zonge we d'r dan bij: "In spin, de bocht gaot in. Uit spuit de bocht gaot uit". En azzie 't hêêl goed kon, dan wiere d'r twêê touwe gebruikt, tege mekaar in. En weet jij nog Trien, wat een echt jongesspel was?

T.: Nou en of. Dat was "petjeballe". De jonges droege vroeger aalemael een pet en die wier dan tege 'n muur gelege mit 't knôôpie naer ondere en de klep naer vore. De jonges mosse dan van een meter of vier afstand een ballechie in êên van de pette truule.

K.: En as de slôôte bevrore wazze, dan wier d'r veul op 't ijs gepriksleed. In elke hand ha-je dan een korte stok mit an 't onderend een staole pin, en zittend prikte je dan de slee vooruit. Azzie wat ouwer was, kreeg-ie soms deurlôpers of zwierbolle. Lere dee- ie dikkels mit een stoel of achter een slee die van achtere een douw-opstandjie had. 't IJs was niet aaltijd eve mooi, want d'r wazze wel jonges- maaisies deeje zôiets niet- die al hêêl 't slôôtjie afkraakte; ze ginge dan van d'n êene kant van de slôôt naer d'n aandere kant, en overstekende probeerde ze dan mit 'n verzwaerde druk van de voet 't ijs kepot te krijge. Schollechie trappe noemde ze dat. Dat kon netuurlijk allêên as 't ijs nog niet zô dik was. En netuurlijk kwamme ze aaltijd mit natte voete thuis of op school.

We moeten hier Trien en Kursjonno het woord ontnemen; de ruimte is op. Een volgende keer wellicht iets meer over kinderspellechies. Wie van de lezers kan ons iets vertellen over de volgende kinderspelen? Kom, schroom niet en laat ons eens wat van u horen! Blindekoe, blindhokke, bokkespringen, bokstavast, handjiekakken, hilleke billeke (met een kootje), kakstoelemaaie, kuiltjie dompen (met knickers of pikkers, mulvers en stuiters), landkaopertjie, bussiebuute of bussietrappe???